

La contra Jordi Casas

Art contra l'amnèsia

La tanca de la nova plaça de les Monges d'Olot recull a través de les cames que hi plasma artísticament Quim Domene la història del barri vell de la capital garrotxina

És bo no perdre la memòria i això és especialment important al barri vell d'Olot, que des de fa cinc anys és objecte d'una important transformació urbanística i en altres àmbits que vol donar resposta a la realitat social que ve de molt més enrere. Conscient de tot plegat, l'Ajuntament va encarregar a l'artista olotí Quim Domene que fes una mena de paret artística que aïllés una mica la nova plaça de les Monges, encara en construcció, i ell va voler precisament convertir-la en una mena de llapis de memòria d'aquest espai de la ciutat. El resultat ja es pot començar a veure. Es tracta d'una trentena de planxes metàl·liques amb cames humanes a cadascuna i, en alguns casos, acompanyades d'elements diversos. Per una banda, en Quim segueix l'estètica d'una intervenció similar que va fer a la placeta que hi ha entre l'ermita de la Verge del Portal i la plaça Campdenmàs i la de la font ornamental d'aquest últim espai. En aquell cas, però, hi va retallar figures humanes estàndards.

Les planxes de la futura plaça de les Monges, en canvi, són fruit d'un intens treball d'observació. I és que l'artista ha dedicat moltes hores a observar les persones que passen pel carrer dels Sastres que hi dona accés. Com a bon artista que és, ha agafat apunts de les persones que hi eren més habituals i, d'entre elles, les que li van cridar més l'atenció sigui pel que sigui. Així, a les planxes de la tanca de la nova plaça hi ha les cames de la Cristina del centre d'estètica que hi ha carrer dels Sastres avall, les de la Raquel del 6T7 i la seva filla, la bicicleta d'en Viñet, un artista molt popular a la ciutat, les cames d'en Rosau amb el cotxet del seu nét, que passa habitualment per la zona, les de la filla de Quim Domene, qui a l'estiu resideix en un pis del carrer Nou de Sant Antoni veí del nou espai lliure, les de l'únic sastre

Quim Domene repassant una de les planxes, que s'han tallat amb làser ■ J.C.

que hi ha al barri. També hi ha cames de diverses criatures: unes jugant a pilota, unes altres, simplement corrent, etc. També n'hi ha de més simbòliques. No hi podien faltar les faldilles de les monges amb una bossa i l'anagrama de l'escola del Cor de Maria propera –elles solen amagar les cames– en referència al fet que en aquell espai que ara és plaça hi havia hagut l'antic convent de monges. Les cames, ara sí, d'una dona amb una bossa que té l'anagrama de l'Associació de Co-

merç d'Olot –al centre, hi té la majoria d'associats–. I, a més, hi ha la silueta del cap de l'artista. A la peça metàl·lica més petita, hi ha un gat. I, per arrodonir aquesta intervenció, al llarg de tot el mural hi ha un poema de l'historiador i psiquiatre olotí Jordi Pujiula dedicat al barri vell d'Olot.

L'últim element ornamental és el vas gegant d'una antiga font que es va trobar soterrat a la plaça Campdenmàs i que ara la constructora Rubau ha restaurat per ubicar-la a la nova plaça. ■